

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 110. Societatis a D. Ignatio Loyola erectæ incrementa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

obsequium compulit; inde vero factum, Sæcul. XVI.
A. C. 1547.
ut Indies magis, magisque sese præcipitem daret in horrendam malorum abyssum, quam jam dudum suis erroribus nimium profundam sibi reddiderat, haud aliud sibi polliceri valens, nisi quod tandem Deo vindice in eadem abyssu extremum sibimetipsi exitium paraturus esset.

§. CX.

Societatis a D. Ignatio Loyola erectæ incrementa.

Sub idem tempus Sanctus Ignatius nascens suæ Congregationis auspiciis *Orland. Hist.
Societ. l. 7. m. 3*
Romæ sedulo promovere intentus erat. Jamjam ferme omnes in ampla hac urbe dignitatibus conspicui auxiliatrices Ignatio manus præbebant, quos inter Joannes Vega Caroli Cæsaris apud Papam Legatus Ignatium, ejusque Socios datis literis Philippo Archinto Salutiarum Episcopo commendabat, moxque præfatus Præsul Joanni respondit, quod commendatitiæ illius literæ sibi admodum gratæ accidissent, eo potissimum nomine, quod ipse hanc societatem, ejusque Præpositum magni haberet, illisque obsequendi voluntate haud inferior esse vellet. Pariter Mendoza Cardinalis, ac postea Burgenfis Episcopus,

G g 5

ut

Sæcul. XVI. ut sui Zeli, atque affectus specimina Ignatio exhiberet, Salmanticæ Collegium condere, illudque Jesuitis donare statuit, quam in rem ad Michaellem Turrianum, qui in urbe ceteris auctoritate præstabat, perscripsit, ac impense rogavit, ut hujus Collegii auspicia promoveret.

A.C. 1547.

Ceterum Ignatius se ad stabiliendum, quod cæperat, opus non nisi pio fine permotum fuisse, luculenter testabatur, variisque in occasionibus animum a proprii quæstus studio alienum demonstrabat: eapropter Conimbricensis Collegii Rectori, ne ipse litem in suos motam urgeret, inhibuit, sed decisionem Lusitani Regis Legato relinquere voluit. Minus etiam eidem probabatur, quod sacros Ordines suscipientium examen a Societatis Patribus dependeret; censebat enim, quod ipsis nequaquam congrueret pronuntiare, an aliquis ad Sacros Ordines idoneus, vel ineptus esset, sed potius ipsimet contenti forent, ut circa illius scientiam, datasque responsiones duntaxat sententiam suam edicerent. Insuper non tolerare poterat, quod vel minima novitas in ejus societatem introduceretur, hinc sese, quantum poterat, omnibus viribus opponebat, quinimo tanquam rebelles, hostesque habebat illos, qui quemdam Instituti articulum sub majoris perfectionis obten-

obtentu immutare moliebantur. Inte-
 rim suos alumnos communi duntaxat
 sanctitate contentos fore nolebat, sed
 potius insistebat, ut quis omnem sui
 status perfectionem assequeretur, ad
 quam eos identidem excitabat, ea ex-
 ponens, quæ Deus ab illis iuxta voca-
 tionis gratiam exposceret.

§. CXI.

*Pater Jaius Ferrariæ cum D. Ignatio
 commorans.*

Exeunte Mense Julio Pater Jaius a Bo-
 noniensi Concilio redux Ferrariæ
 substitit: cum autem tum Hercules E-
 stensis Ferrariæ Dux Collegium quod-
 dam condidisset, illudque Ignatii Socii
 tradere vellet, ad hujus propositi exe-
 cutionem peropportunos Duci accidit
 Patris Jaji adventus, unde eum ibi
 persistere iussit, parum sollicitus, an il-
 lius præsentia alibi esset necessaria. Pla-
 cuit etiam Ducis consilium Guidoni
 Mutinensi Archiepiscopo: cum tamen
 Hercules absque Præpositi consensu ni-
 hil aggredi vellet, hinc datis ad S. I-
 gnatium literis totam rem eidem mani-
 festavit, qui non sine gaudio Ducis præ-
 cibus cessit. Ceterum humilitas, qua
 Pater Jajus Tergestinum Episcopatum
 acceptare recusabat, illum Ferrariæ
 pluri-

Sæcul. XVI.
A.C. 1547.Orland. n. 34
Et seqq.